

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/219/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207288
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2014:7514207288.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, v zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, D. nad S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - pomoc ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zast. JUDr. Monika Marjanovič, advokát so sídlom Urbánkova 1562/6, Košice, v konaní o zaplatenie 272,29 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 51,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 51,29 eura od 26.01.2013 do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti, t.j. zmluvnú pokutu vo výške 221,- eur zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Predmetom konania je spor o zaplatenie sumy 272,29 eura s príslušenstvom, ktorú podľa tvrdenia žalobcu dlhuje žalovaný žalobcovi titulom neuhradených služieb v sume 51,29 eura a titulom zmluvnej pokuty v sume 221,- eur.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu č. X spolu s dodatkom k zmluve zo dňa 25.04.2012, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné zmluvné podmienky. V zmysle vyššie uvedenej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXX. Žalobca uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty v sume 221,- eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom spise označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov so sp. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V kontexte s ust. čl. 3 bod 3.7. Dodatku sa žalobca týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei B683 Flybox 3G router v sume 221,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu / telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná spôsobila tým, že získala mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie za cenu

zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že žalovaný sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu / telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón / telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škôd za mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Škodu žalobca určil ako rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou v sume 221,- eur (predajná cena 250,- eur - akciová cena 29,- eur).

Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný riadne a včas neuhradil cenu poskytnutých služieb v sume 51,29 eura vyfakturovaných v období 2012/08 - 2012/10, a preto pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. K nárokom žalobca uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.01.2013. Záverom nároky špecifikoval ako nárok za neuhradené služby v sume 51,29 eura a nárok na zaplatenie sumy 221,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.07.2014 oznámilo Združenie - pomoc ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828 vstup do konania na strane žalovaného. Súd následne účastníkov konania vyzval, aby sa k vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vyjadrili, vyslovili s ním súhlas, prípadne nesúhlas.

V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 12.08.2014 vedľajší účastník na strane žalovaného uviedol, že navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie náhrady škody 221,- eur a zvyšok nároku vylúčil na samostatné konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 55,92 eura.

Žalovaný sa k veci písomne nevyjadril napriek tomu, že bol na vyjadrenie vyzvaný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 28.11.2014. Žalobca, žalovaný a vedľajší účastník sa na pojednávaní nezúčastnili, svoju neprítomnosť ospravedlnili vedľajší účastník podaním zo dňa 23.09.2014, preto konal v ich neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Žalovaný ako spotrebiteľ uzavrel so žalobcom zmluvu o pripojení č. X dňa 25.04.2012. K zmluve bol uzavretý dodatok dňa 25.04.2012, pričom na základe dodatku k zmluve bol žalovanému odpredaný mobilný telefón Huawei B683 Flybox 3 G router v sume 29,- eur, pričom žalovaný sa pre prípad porušenia

zmluvnej povinnosti zotrvať v záväzkovom vzťahu 24 mesiacov zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 221,- eur. Podľa výpisu elektronickej evidencie predajná cena mobilného telefónu evidovaná žalobcom bola v sume 250,- eur, akciová cena 29,- eur a uplatnená škoda v sume 221,- eur.

Na základe zmluvy o pripojení sa zaviazal žalobca poskytovať žalovanému elektronické služby v zmysle zákona č. XXX/XXXX Z.z. pre t.č. XXXXXXXXXXXX v účastníckom programe Internet na doma Premium +. Pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 bol žalovaný vyzvaný na úhradu 51,29 eura za obdobie od 2012/08 - 2012/10 s upozornením na povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 221,- eur.

Za elektronické komunikačné služby poskytnuté na základe zmluvy o pripojení žalobca vystavil žalovanému:

faktúru č. XXXXXXXXXXXX v sume 22,99 eura, zo dňa 09.08.2012, splatnú dňa 23.08.2012,
faktúru č. XXXXXXXXXXXX v sume 22,99 eura, zo dňa 09.09.2012, splatnú dňa 23.09.2012,
faktúru č. XXXXXXXXXXXX v sume 2,33 eura, zo dňa 09.09.2012, splatnú dňa 23.09.2012,
faktúru č. XXXXXXXXXXXX v sume 3,98 eura, zo dňa 09.10.2012, splatnú dňa 23.10.2012.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákon o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) Zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) Zákona o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázaný vznik záväzkovo právneho vzťahu medzi žalobcom ako poskytovateľom služieb a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý je upravený zmluvou vrátane dodatku, špecifikovaný všeobecnými obchodnými podmienkami. Na právny vzťah sa vzťahuje aj zákonná úprava právnych predpisov č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V konaní mal taktiež za preukázané, že žalovanému boli vyúčtované žalobcom poskytnuté služby splatné v období od 2012/08 - 2012/10. Súd z uvedených dokladov zistil aj poskytnutie služieb tak, ako bola zmluvne dojednaná povinnosť žalobcu. Nemal však preukázané uhradenie svojich splatných záväzkov vyúčtovaných žalobcom žalovanému, alebo preukázaný zánik záväzku žalovaného z iného dôvodu. Súd zo žiadneho iného dôkazu obsiahnutého v súdnom spise nezistil, že by niektoré služby neboli dodané alebo boli reklamované.

Povinnosti žalobcu poskytovať telekomunikačné služby žalovanému zodpovedá povinnosť žalovaného riadne a včas platiť úhradu za poskytnuté služby. Súd nemal preukázaný akýkoľvek zánik záväzku za poskytnuté služby, či už zaplatením alebo iným spôsobom podľa šiesteho oddielu Občianskeho zákonníka, alebo akúkoľvek zmenu záväzku. Žalovaný v tejto súvislosti neprodukoval žiadne dôkazné prostriedky. Z uvedeného dôvodu súd považoval nárok žalobcu za úhradu vyúčtovaných služieb za obdobie 2012/08 - 2012/10 v sume 51,29 eura za preukázaný.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa čl. 2.5 dodatku k zmluvám o pripojení, podľa ktorých v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedených v bode 2.3. alebo 2.4. článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti je účastník konania povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu v sume 221,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku. Podľa článku 2.3. účastník, t.j. žalovaný sa zaviazal, že do 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom podľa zmluvy v znení týchto dodatkov ako účastník služieb poskytovaných mu podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, pričom za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 610/2003 Z.z.. nepožiadá o vypojenie z prevádzky, alebo dočasnú deaktiváciu SIM karty, sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v dodatku a/alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol žalobca oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program, že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku. Podľa § 3.7 dodatku účastník prehlásil, že si je vedomý, že mu je MT predávaný za cenu v čl. 1.2 dodatku, v ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a cenou podľa dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby prostredníctvom SIM karty po dohodnutú dobu a nedodržanie tohto záväzku v čl. 2 by spôsobilo, že žalobcovi by vznikla škoda minimálne vo výške spotrebiteľskej zľavy.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 221,- eur titulom náhrady škody s poukazom na právoplatné rozhodnutie iného súdu o vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok pojednávajúcich o zmluvnej pokute s následkom neplatnosti tejto zmluvnej podmienky.

Súd s poukazom na vyššie uvedené povinnosti žalobcu poskytovať služby, ako aj s poukazom na povinnosti žalovaného, ako zákazníka zodpovedajúce právu využívať služby súd konštatuje, že žalovaný porušil dohodnutú povinnosť zotrváť v zmluvnom záväzku po určitý čas a využívať služby v určitom objeme, ktorý prevzal z dôvodu poskytnutia mobilného telefónu za zvýhodnenú cenu.

Základnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody sú: porušenie právneho povinnosti (ktorú súd mal preukázať), vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti a zavinenie, ktoré zákon ak nie je preukázané inak, predpokladá.

Súd sa zaoberal vznikom škody. V danom prípade mala škoda vzniknúť rozdielom v cene mobilného telefónu predávaného za akciovú cenu, ktorá všeobecne nezodpovedá nákupnej hodnote. Je zrejme, že žalobca odpredal žalovanému zľavený telefón za zvýhodnené ceny, pričom tak konal na základe predpokladu, že žalovaný bude využívať ním ponúkané služby po určitú dobu a v určitom objeme. Cena ponúkaného mobilného telefónu však bola stanovená žalobcom pri ponuke v rámci ponúkaných služieb, nešlo o individuálne dojednanie. Účelom takéhoto konania žalobcu bolo dosiahnuť zabezpečenie odberu služieb v určitom rozsahu tak, aby zisk z poskytnutých služieb pokryl stratu zo zníženej ceny mobilného

telefónu. Uvedený nárok súd nemohol žalobcovi priznať, nakoľko nemal preukázané všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti, konkrétne vznik škody, resp. jej výšku a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, v danom prípade porušením zmluvnej povinnosti a spôsobením škody. Je nepochybné, že žalovaný porušil svoju povinnosť, ktorá je v tomto prípade zmluvnou povinnosťou - platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Avšak toto porušenie právnej povinnosti nevedlo k vzniku škody, lebo keď išlo o porušenie zmluvnej povinnosti, bolo vecou obidvoch zmluvných strán, ako si plnenie zo zmluvy predovšetkým ocenia a podporne aj zabezpečia. Žalovaný ako spotrebiteľ bol navyše chránený aj ustanoveniami zákona o zmluvách spotrebiteľského charakteru, lebo žalobca ako dodávateľ mu predložil zmluvu v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Súd neuznal za východisko úvah o vzniku škody to, že dodávateľ služieb, zároveň ako predávajúci mobilného telefónu, tento predal podľa vyššie oboznámených dodatkov zmlúv za cenu „so zľavou“. Stanovenie ceny telefónu po bližšom preskúmaní ďalšieho vyššie oboznámeného textu dodatku k zmluve má vzťah k zvolenému programu služieb, ku ktorému sa účastník, teda žalovaný, zaviazal (nepožiadaval o zníženie programu, riadne plniť všetky svoje povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu s telefónnym operátorom). V tomto zmysle je zabezpečovanou povinnosťou násobok povinných mesačných platieb, ktorým žalobca vôbec neargumentuje, navyše bolo jeho dobrovoľným správaním, že v rámci jeho práv pri porušení povinnosti dlžníka odstúpil od zmluvy, s príznačným dopadom na právo na mesačné úhrady dojednané sčasti paušálne bez ohľadu na využívanie telefónu. Zmluva s dodatkom, podľa ktorého bol mobilný telefón predaný, je jasná v základných náležitostiach včítane ceny mobilného telefónu, keď nejasné vyhlásenie o tom, že cena je zľavnená, pričom nie je uvedená výška tejto zľavy, je v tomto hodnotení oddeliteľné. Inak by súd nemohol zaviazat' žalovaného z uzatvorenej zmluvy. Vzhľadom na potrebu riadneho dojednania hlavných náležitostí zmluvy na tomto súd zotrúva a skutkovej koncepcii žalobcu nemožno prisvedčiť ani s prihliadnutím na vyhlásenie podľa vyššie oboznámených dodatkov zmlúv, že žalovaný berie na vedomie, aká je „bežná maloobchodná cena“ predmetného telefónu v jednotlivom prípade. Nie je dojednaná ani rozvázovacia podmienka, aby súd mohol späťne preskúmať cenu mobilného telefónu. Tým, že účastníci uzavreli o kúpe konkrétneho telefónu zmluvu, tak pre konkrétnu kúpu je jedine smerodajná dojednaná kúpna cena a žiadna iná. Kupujúci nemohol spôsobiť predávajúcemu škodu počítanú z hodnoty mobilného telefónu svojím ďalším správaním, keďže žalobca mal právo na zaplatenie konečnej kúpnej ceny za telefón podľa základného zmluvného dojednania. Pre rozhodnutie súdu nebola podstatná ani argumentácia žalobcu o ďalších nákladoch, ktoré má s podnikaním, lebo ako súd zdôraznil vyššie, podstatná bola dojednaná cena mobilného telefónu a služieb ako základná náležitosť zmlúv. Preto súd nárok žalobcu vo zvyšnej časti (tvrdenej škody) zamietol.

Okrem istiny, ktorá pozostáva z neuhradených služieb si žalobca uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne od 26.01.2013 do zaplatenia titulom omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzal pri tom z toho, že žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy pokusom o pokonávku, kde bola určená lehota na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 25.01.2013. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania súd priznal podľa návrhu žalobcu, hoci sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou za poskytnuté služby už skôr, po splatnosti jednotlivých faktúr. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba ECB. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,75%. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne z priznanej sumy.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 O.s.p., v ktorom sa uvádza, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov právo. Vzhľadom na to, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Podľa § 3, ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie

práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa § 25, ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania:

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Komisiou bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Súd náhradu trov konania nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to z dôvodu, že nezistil vznik účelnosti trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda sa prioritne predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Je zrejmé, z údajov registrácie Ministerstva vnútra SR, že samotné združenie disponuje členmi, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Účelom združenia podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných prostriedkov. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania združenia, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny. Tým združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania už zastúpené právnym zástupcom. Taktiež nie je obvyklé, aby vedľajší účastník ihneď po oznámení vstupe do konania, o ktorého priebehu nemá žiadnu vedomosť splnomocnil advokáta na jeho zastupovanie a následne žiadal rovnopis návrhu, pričom náhradu trov konania si uplatňuje už pri oznámení vstupe do konania. V tomto prípade súd nezistil účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom takéto úkony má prioritne vykonávať vedľajší účastník, preto súd v súlade s ust. § 3 ods. 4 a 5, § 25 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.